

Майкъл Луис

КЪМ БЕЗКРАЙНОСТТА

Възходът и падението на един нов финансов магнат

София, 2025

Преводът е направен по изданието:

MICHAEL LEWIS

GOING INFINITE

The Rise and Fall of a New Tycoon

Copyright © 2023 by Michael Lewis

All rights reserved

© Издателство „Изток-Запад“, 2025

Всички права запазени. Нито една част от тази книга не може да бъде размножавана или предавана по какъвто и да било начин без изричното съгласие на „Изток-Запад“.

© Кънчо Кожухаров, превод, 2025

ISBN 978-619-01-1539-7

Майкъл Луис

КЪМ БЕЗКРАЙНОСТТА

Възходът и падението на един нов финансов магнат

Превод от английски
Кънчо Кожухаров

В памет на Дикси Лий Луис

Ти оставаш в мен

Съдържание

Предговор	7
-----------------	---

Първо действие / 11

1. Аха	13
2. Проблемът с Дядо Коледа	34
3. Метаигри	54
4. Маршът на прогреса	76

Второ действие / 97

5. Какво да мислим за Боб	99
6. Изкуствена любов	127
7. Организационната блок схема	165

Трето действие / 203

8. Съкровището на дракона	205
9. Изчезването	232
10. Манфред	253
11. Серумът на истината	278
Кода	301
Благодарности	303

Никъде в действителността, независимо на какви преживявания, наблюдения и знания се позоваваме, не може да се открие безкрайност. Може ли мисълта за нещата да е толкова различна от самите неща? Може ли мисловният процес да е толкова различен от действителните процеси на нещата? Накратко: може ли мисълта да е тъй далеч от действителността?

*Давид Хилберт,
германски математик
(1862–1943)*

Предговор

За пръв път чух за Сам Банкман-Фрийд в края на 2021 г. от един приятел, който, колкото и да е странно, искаше да му помогна да разбере що за човек е той. Моят приятел възнамеряваше да сключи със Сам сделка, която щеше да обвърже техните съдби, като двамата разменят един с друг акции от своите компании на стойност стотици милиони долари. Беше му тревожно. Мислеше, че разбира Еф Ти Екс (FTX)¹ – изградената от Сам криптоборса, ала нямаше толкова добро усещане за самия Сам. Беше разпитвал за него и беше открил, че колкото и малко да усещаше, че го познава, другите хора – дори хора, които бяха инвестирали милиони долари в компанията на Сам – го познават още по-малко. Моят приятел мислеше, че е възможно общото незнание да се обяснява с положението на Сам. Еф Ти Екс се беше появила само преди две години и половина. Сам беше само на двацет и девет, малко странен и беше прекарал предишните три години извън Съединените щати. Всичко това би могло да обясни защо изглеждаше, че никой не го познава истински. Моят приятел ме запита дали бих могъл да се срещна със Сам и после да му съобща какво съм разбрал за него.

Няколко седмици по-късно Сам пристигна пред входната ми порта в Бъркли, Калифорния. Излезе от една кола на „Убер“, облечен с къси панталони, тениска, размъкнати бели чорапи и скапани маратонки „Ню Баланс“ – това, както скоро

---

¹ Съкращение от *Futures Exchange* – компания за обмен на криптовалути и криптохедж финансиране.
(Всички бележки под линия освен изрично упоменатите са на преводача.)

научих, бяха в общи линии единствените дрехи, които имаше. Излязохме да се поразходим – единственият случай през следващите две години, когато щях да видя този човек, който винаги беше облечен като за разходка, наистина да се разхожда. В началото на разходката аз го засипах с въпроси, но след малко през повечето време само слушах. Нещата, които ми разправяше – и тук следва да кажа, че всички те се оказаха истина – бяха невероятни. Като за начало сумите пари в живота му. Не само десетките милиарди долари, които беше насъбрал през предишните две години, но и стотиците милиони, с които го замерваха водещите рискови капиталисти от Силициевата долина, защото (както един от тях по-късно ми каза) те мислели, че Сам има истински шанс да стане първият трилионер в света. Доходите на Еф Ти Екс растяха с изумителни темпове: от 20 милиона долара през 2019 г., през 100 милиона долара през 2020 г., до 1 милиард през 2021 г. Докато вървахме, го попитах колко би поискал, за да продаде Еф Ти Екс и да се заеме с нещо друго, а не да прави пари. Той поразмисли над въпроса.

– Сто и петдесет милиарда долара – рече накрая, макар и да добави, че щял да намери приложение за „Безкрайно много долари“.

Всичко у него беше чудато, като започнем с мотивите – или поне с онова, което той вярваше, че са му мотивите. Той не изложи всичките при нашата разходка, може би защото съзнаваше колко неправдоподобно биха прозвучали за човек, който е напълно непознат. Нуждаеше се от безкрайно много долари, защото планираше да се заеме с най-големите екзистенциални рискове за живота на нашата планета: ядрената война, пандемии, далеч по-смъртоносни от ковида, изкуствен интелект, който се обръща срещу човечеството и ни заличава, и така нататък. Към списъка от проблеми, с които се надяваше да се пребори, напоследък Сам беше добавил атаката срещу американската демокрация, която, ако успееше, би направила далеч по-малка вероятността да бъдат решени всички останали големи проблеми.

Освен това имаше един куп по-дребни проблеми, които парите можеха за разрешат и които караха Сам да мисли дали да не похарчи нещичко и за тях. Например Бахамите. Няколко ме-

сеца преди да се запозная с него, очевидно в отговор на потисническите действия на китайското правителство срещу криптовалутите, Сам беше преместил цялата си компания от Хонконг на Бахамските острови. От негова гледна точка хубавото на Бахамите беше, че там, за разлика от Съединените щати, бяха създали закони, за да легитимизират търговията с крипто фючърси. Лошото беше, че ковидът беше изтърбушил икономиката. Страната не притежаваше необходимата за поддържане на световната финансова империя инфраструктура, която Сам се надяваше да построи, а в момента беше твърде съсипана, за да може да я създаде. Точно тогава той се опитваше да убеди четирисетина служители, много от които били израснали във или близо до Китай, да се преместят на петнайсет хиляди километра на един остров без училище, в което да поискат да изпратят децата си. Сам обясни, че се опитва да реши дали просто да не изплати сам 9-те милиарда национален дълг на Бахамите, така че страната да може да оправи пътищата си, да построи училища и така нататък. Наскоро се беше срещнал с новия премиер, за да обсъдят тази идея и още няколко други. По-късно научих от един от помощниците на премиера, че след общите бахамски избори през септември 2019 г. Сам бил първият човек, с когото премиер-министърът поискал да се срещне.

Всичко това би звучало дори още по-абсурдно, ако Сам не беше направил това, което вече беше направил – или ако то не беше толкова необичайно. Той не беше покварен от парите така, както хората често биват. Не се перчеше. Имаше своите мнения, ала не изглеждаше като да очаква слушателят му да ги споделя и се правеше, че се вслушва в моето, дори когато онова, което казвах, явно не го интересуваше. Той сякаш не харесваше дори собствената си фантастична история. Майка му и татко му били професори по право в Станфорд, имали нулев интерес към парите и били ошашавени от това, което бил станал техният син – това като че ли беше всичко, което измъкнах от него през този ден и през следващите няколко месеца.

От друга страна, по несвързаните с него самия теми беше приятно уязвим: изглеждаше, че е готов да отговори на всеки въпрос, който можеш да измисля да му задам за криптоиндус-

трията или неговия бизнес. Амбицията му беше бомбастична, но не и той.

Към края на тази разходка ме беше спечелил напълно. Звъннах на моя приятел и му казах нещо като: „Не се колебай! Разменете акции със Сам Банкман-Фрийд! Направи каквото поиска! Какво би могло да се обърка?“ Едва по-късно осъзнах, че дори не бях понечил да отговоря на първоначалния му въпрос: „Що за човек е той?“